

gaaende Betydningen af den Jordvurdering, her er Tale om. Det bliver hævdet fra begge Sider, at man ikke binder sig til noget ved at stemme for denne Jordvurdering. Dette interesserer mig, fordi jeg deri mener at se en Erklæring om, at man hverken fra Venstres Side eller fra den højtærede Finansministers Side føler sig bundet til den Konsekvens af Jordvurderingen, som en georgeistisk Ejendomsskyld kunde være. Men jeg er nu ikke fuldstændig sikker paa, at man fra alle Sider er enig om det. Hvad jeg hentydede til før, var en Udtalelse af det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), der var Ordfører for sit Parti, ved Lovforslagets første Behandling. Han reducerede ikke denne Jordvurdering til noget ringe og ubetydeligt. Han erklærede, at det var Lovforslagets anden Hovedtanke, og sagde, at hans Parti i mange Aar havde krævet en beskedent Forøgelse af Grundskatterne, og at der skulde udskrives Ejendomsskyld efter et andet Princip end det nuværende, nemlig efter Grundværdiskattens Princip. Nu kan det være, at dette Ord Grundværdiskat er tvetydigt, og maaske er der ikke tænkt paa det, som jeg har formodet, men det forekommer mig, at den naturlige Forestilling, dette Ord skaber, er netop den georgeistiske Jordskyld; det er derfor, jeg mener, at det lyder noget tvetydigt, saaledes at man ikke er klar over, om man binder sig til noget eller ikke ved denne Jordvurdering, endskønt jeg vel ved og har omtalt det, tror jeg, to Gange, at det samme ærede Medlem senere udtalte sig for en kommende Reform i Retning af en virkelig Jordbonitering og en Genoptagelse af Hartkornsskat-Principet. Jeg er ikke, som den højtærede Finansminister mente, blind og døv for Bevægelser, der findes her i Landet, jeg kender godt den georgeistiske Bevægelse, og jeg mener, at den netop gaar i en Retning, som bliver en Genoptagelse af Hartkornsskat-Principet. Jeg har aldrig været en Tilhænger af, at man fuldstændig ophævede Hartkornsskat-Principet, men tværtimod fundet det ganske forkert, og det til Trods for, at Initiativet dertil blev taget af Medlemmer i det andet høje Ting, som er politiske Meningsfæller af mig; og jeg har fundet det saa meget mere uheldigt, som det skete paa et Tidspunkt, da den georgeistiske Bevægelse begyndte at vokse sig stærk, og fordi det netop var det georgeistiske Princip, vi havde i Hartkornsskatningen. Gaar Udviklingen i den

Retning at genoptage Hartkornsskatningen, vil det ikke mangle paa Sympati fra vor Side; men hvis en saadan Udvikling tilstræbes, forekommer der mig slet ikke at være nogen Mening i den Jordvurdering, her er Tale om. Den højtærede Finansminister siger til mig, at jeg skal huske paa, at den bliver meget billig. Ja vel, men der er Varer, som er meget billige, og som gaar ind under det Begreb „schlecht und billig“, som man kendte i sin Tid, og hvad der er „schlecht und billig“, turde være det dyreste af alt. Selve dette, at Vurderingen bliver billig, forekommer mig altsaa ikke at være noget fristende, især naar det er givet, at en saadan Jordvurdering med de Organer, man har til dens Udførelse, vil blive en Vurdering uden Betydning. Der kan nemlig slet ikke være Tale om, at der gennem denne Vurdering vil kunne ske en Bonitering i Lighed med det, der vil kræves ved Overgangen til en Jordskat paa Basis af Hartkornsskat-Principet. Altsaa, baade paa Grund af Tvetydigheden af Ordet Grundværdiskat, og fordi jeg maa mene, at Jordvurderingen er unyttig, selv om den bliver billig, kan jeg ikke sympatisere med den. Da jeg imidlertid ser — hvad der ikke kan være mig nogen Overraskelse —, at jeg ikke med Hensyn til mine to første Ændringsforslag har nogen Støtte, og da jeg ikke kan se, at det kan fremme den Sag, som jeg anser for den rette, at disse Ændringsforslag bliver forkastet her i Tinget med et større eller mindre Flertal, skal jeg tage dem tilbage.

Hvad mit tredje Ændringsforslag angaar, kan jeg ikke indse, at det paa nogen Maade indeholder noget principielt. Jeg finder, det er meget naturligt, og skal for saa vidt tage den Tilslutning til Indtægt, som nylig blev givet det af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Rasmus Hansen); dette Ændringsforslag vil jeg derfor lade komme til Afstemning.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

N. C. Jensen: Jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger om den Del af Betænkningen, som angaar Jernbaneskylden. Jeg var vel vidende om, da jeg rejste Spørgsmaalet herom i Udvalget, at det ikke vilde være muligt at naa til en Løsning heraf under denne Sags Behandling, idet jeg erkender det fuldt ud korrekte i